

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010072
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8715010072.5

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. júna 2019, v trestnej veci obž. A.. H. V. a spol., pre zločin prevádzáčstva vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/20/2015 zo dňa 30.04.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku v r a c i a vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/20/2015 zo dňa 30.04.2018 boli obžalovaní A.. H. V., H. Y. C. H. W. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodení spod obžaloby Krajskej prokuratúry Prešov Kv 20/13/7700-136 zo dňa 4. 2. 2015, podanej na Okresnom súde Poprad dňa 12. 2. 2015, pre skutky právne kvalifikované vo vzťahu k obžalovanej A.. H. V. v bodoch 1 - 10 ako pokračovací zločin prevádzáčstva vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v znení zákona č. 334/2012 Z. z. a pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 352 ods. 2 Trestného zákona, v znení zákona č. 334/2012 Z. z. ,

vo vzťahu k obžalovanému H. Y. v bodoch 1, 2, 3, 4, 5, 6 ako pokračovací zločin prevádzáčstva vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 355 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v znení zákona č. 334/2012 Z. z. a pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 352 ods. 2 Trestného zákona, v znení zákona č. 334/2012 Z. z.

a vo vzťahu k obžalovanej H. W. v bode 2 ako zločin prevádzáčstva podľa § 355 ods.2 písm. a) Trestného zákona, v znení zákona č. 334/2012 Z. z., v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 352 ods. 2 Trestného zákona, v znení zákona č. 334/2012 Z. z., ktoré sa mali stať tak, že

v presne nezistenom čase v priebehu roka 2012 sa na území Ukrajiny a Slovenskej republiky v Prešovskom kraji, vytvorila skupina, ktorá po vzájomnej dohode medzi sebou kooperovala a spolupracovala, pozostávajúca zo zástupcov súkromných cestovných kancelárií na Ukrajine D.-U., J.-U. C. Z. V. C. Y. J. F. C. V. - V. V. R. R. J. R. R., R. X.H. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XX XXX XXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX, kde zástupcovia predmetných ukrajinských cestovných

kancelárií v mene svojich cestovných kancelárií, uzatvorili zmluvy o spolupráci s cestovnou kanceláriou C. V. - V. V. majiteľa C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., pričom takéto zmluvy im umožnili vybaviť si akreditáciu na Generálnom konzuláte SR v Užhorode, ktorá im umožňovala žiadať o hromadné schengenské víza na konzulárnych zastupiteľstvách SR na Ukrajine, pričom k prechodu štátnych hraníc Slovenskej republiky dochádzalo tak, že nestotožnené osoby ako zástupcovia predmetných cestovných kancelárií na Ukrajine, ktorí medzi sebou spolupracovali a zabezpečovali občanov Ukrajiny, ktorí chceli vstúpiť do krajín EÚ v rámci schengenského priestoru a tam bez povolenia zostať, za províziu získanú od týchto osôb, kontaktovali v jednotlivých prípadoch obvinenú A.. H.Á. V. a obvineného C. V., ktorí následne kontaktovali obvineného H. Y., konateľa spoločnosti J.X. R. E., R.K.S., R. R. R. XXXX/XX, J. -R. R. A.: XX XXX XXX, ktorý prevádzkoval ubytovacie služby, v J. R. E. so sídlom v J. - Spišská R., R. X. Č.. XX, ako aj iné ubytovacie zariadenia na území Slovenskej republiky, a tento za finančnú odmenu potvrdzoval vouchery, že títo cudzinci budú ubytovaní v jeho zariadení, v niektorých prípadoch aj nad rámec ubytovacej kapacity, pričom vedel, že k ubytovaniu cudzincov nedôjde, následne na základe takto potvrdených dokladov, ktoré zástupcovia predmetných cestovných kancelárií samé, alebo cez ďalšie nestotožnené osoby predkladali na Generálnom konzuláte SR v Užhorode na Ukrajine, a to v rozpore s čl. 14 ods.1 písm. b), písm. d) Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 810/2009, čím uvádzali pri overovaní do omylu príslušných pracovníkov konzulárnych úradov v tom smere, že sa jedná o riadnu turistickú cestu týchto osôb do Slovenskej republiky, títo udeľovali cudzincom jednotné - schengenské turistické víza typu C na určité obdobie, na jeden, alebo viacnásobné vstupy na územie Slovenskej republiky, a to tak, že jednotlivé nálepky, na ktorých bolo okrem iného aj číslo víza, nalepili do ich pasov, a na základe takto udelených víz potom cudzinci boli povinní vstúpiť a vystúpiť na územie Schengenu cez hraničné prechody Ukrajiny a Slovenskej republiky Ubl'a a Vyšné Nemecké na základe záväzku cestovnej kancelárie pri podaní žiadosti o akreditáciu na Generálnom konzuláte SR v Užhorode, pričom cudzinci prekračovali hranice mimo týchto určených hraničných prechodov a v ubytovacom zariadení deklarovanom vo voucheri sa vôbec neubytovali, ale odišli na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátili, a celkovo takto umožnili vstup do schengenského priestoru najmenej pre 11 cudzincov, a to aj napriek tomu, že vedeli, že udelené jednotné víza pre takéto osoby potrebné na prekročenie hraníc boli získané neoprávnené a to na základe predložených nepravdivých údajov potrebných na ich získanie, čo je v rozpore s čl. 21 ods. 3 písm. b), ods. 5) Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 810/2009, pričom H. W. ako recepčná v J. R. E. so sídlom v J. - R. R., R. X. Č..XX, na základe pokynov H. Y. pomáhala pri páchaní trestnej činnosti tým spôsobom, že zapísala do knihy ubytovaných aj cudzinca, ktorý sa po prekročení hranice v ubytovacom zariadení deklarovanom vo voucheri vôbec neubytoval a takto konali najmenej v týchto prípadoch:

1. dňa 19. 3. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doprosiť nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu H. H., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom V. S., S., N., CD: U., za účelom turistiky v meste J. s ubytovaním v J. R. E. v dobe od 4. 4. 2013 do 8. 4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a B. B. A.. H.K. V., M. F. C. Totmakov - V. V. so sídlom podnikania SJ. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX a H. Y. konateľ spoločnosti J. R. E., R.K.S., so sídlom R. XXXX/XX, J. -R. R. A.: XX XXX XXX, ktorý prevádzkuje ubytovacie služby, v J. R. E. so sídlom v J. - R. R., R. X. Č.. XX, kde na základe takto predložených dokladov mu bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na štyri dni v období od 5. 4. 2013 do 23. 4. 2013, číslo nálepky R., ktoré ho oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak H. H. vstúpil do schengenského priestoru dňa 4. 10. 2013 v čase o 21:19 hod cez hraničný prechod Poľskej republiky s Ukrajinou - Korczowa, pričom v J. R. E. sa vôbec neubytoval, ale odišiel na presne nezistené miesto v SR alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátil.

2. dňa 11. 2. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doprosiť nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie J.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu S. F., nar. XX. XX. XXXX v N., trvale bytom F., N. R. XX/X, F.XX, N., CD: U. XXXXXX, za účelom turistiky v meste J. s ubytovaním v J. R. E., J., R. X. Č.. XX v dobe od 21. 2. 2013 do 25. 2. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania R.Š. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.:

XXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXX a H. Y. konateľ spoločnosti J. R. E., R..K..S., so sídlom R. XXXX/XX, J. -R. R. A.: XX XXX XXX, ktorý prevádzkuje ubytovacie služby, v J. R..E. so sídlom v J. - R. R., R. X. Č.. XX, kde na základe takto predložených dokladov mu bolo konzulom udelené vízum typu C na viacnásobný vstup na 90 dní pobytu od 22. 2. 2013 do 21. 2. 2015, číslo nálepky R., ktoré ho oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak S. F. vstúpil do schengenského priestoru až dňa 16. 7. 2013 v čase o 15:20:04 hod cez hraničný prechod Poľskej republiky s Ukrajinou Hrebenne-Rava Ruska, pričom v J. R.. E. sa vôbec neubytoval, ale odišiel na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátil, pričom obvinená H. W. ako recepcná v J.X. R.. E. na základe pokynov obvineného H. Y. zapísala túto osobu do knihy ubytovaných.

3. dňa 21. 3. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu Z. C., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom M. S., R., N., CD: U. XXXXXX a jej dcéru C. C., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom M. S., R., N., zapísanú v cestovnom doklade svojej matky CD: U. XXXXXX za účelom turistiky v meste J. s ubytovaním v J. R.. E. v dobe od 4. 4. 2013 do 8.4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania R.Š. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXX a H. Y. konateľ spoločnosti J. R. E., R.. K.. S., so sídlom SZ. XXXX/XX, J. -R. R., A.: XX XXX XXX, ktorý prevádzkuje ubytovacie služby, v J. R.. E. so sídlom v J. - R. R., R. X. Č..XX, kde na základe takto predložených dokladov im bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 5 dní pobytu v období od 4. 4. 2013 do 23. 4. 2013, číslo nálepky R., ktoré ich oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak Z. C. so svojou dcérou C. C. vstúpila do schengenského priestoru dňa 17. 4. 2013 cez hraničný prechod Poľskej republiky s Ukrajinou - Krakivec , pričom v J. R.. E. sa vôbec neubytovala, ale odišla na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu so svojou dcérou nevrátila.

4. dňa 19. 3. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu A. L., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom Z. S., G., Y.Y., XX/XX, N., CD: U. XXXXXX, za účelom turistiky v meste J. s ubytovaním v J. R.. E. v dobe od 4. 4. 2013 do 8. 4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania R. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., IČO: XXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXX a H. Y. konateľ spoločnosti J. R. E., R.. K.. S., so sídlom R. XXXX/XX, J. -R. R. A.: XX XXX XXX, ktorý prevádzkuje ubytovacie služby, v J. R..E. so sídlom v J. - R. R., R. X. Č.. XX, kde na základe takto predložených dokladov jej bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 4 dni pobytu v období od 5. 4. 2013 do 23. 4. 2013, číslo nálepky R., ktoré ju oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak A. L. vstúpila do schengenského priestoru dňa 4. 4. 2013 cez hraničný prechod Poľskej republiky s Ukrajinou -Šehini-Medyka, pričom v J. R.. E. sa vôbec neubytovala, ale odišla na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátila.

5. Dňa 14. 3. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode, doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu Z. H., nar. X. XX. XXXX v N., trvale bytom H., K. XX/X, N., CD: U. XXXXXX, za účelom turistiky v meste J. s ubytovaním v J. R.. E. v dobe od 4. 4. 2013 do 8. 4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania R. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXX a H. Y. konateľ spoločnosti J. R. E., R..K..S., so sídlom R. XXXX/XX, J. -R. R. A.: XX XXX XXX, ktorý prevádzkuje ubytovacie služby, v J. R..E. so sídlom v PoJ. - R. R., R. X. Č.. XX, kde na základe takto predložených dokladov jej bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 4 dni pobytu v období od 5. 4.2013 do 23. 4. 2013, číslo nálepky R., ktoré ju oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak Z. H. vstúpila do schengenského priestoru dňa 5. 4. 2013 cez hraničný prechod Slovenskej republiky s Ukrajinou Čop-Čierna nad Tisou, pričom v J. R.. E. sa vôbec

neubytovala, ale odišla na presne nezistené miesto v SR alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátila.

6. Dňa 14. 3. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu A. H., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom H., K. XX/XX, N., CD: U. XXXXXX, za účelom turistiky v meste J. s ubytovaním v J. R.. E. v dobe od 4. 4. 2013 do 8. 4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania R.Š. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX a H. Y. konateľ spoločnosti J. R.. E., R..K..S., so sídlom R. XXXX/XX, J. -R. R. A.: XX XXX XXX, ktorý prevádzkuje ubytovacie služby, v J. R..E. so sídlom v PS.-R. R., R. X. Č.. XX, kde na základe takto predložených dokladov jej bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 4 dni pobytu v období od 5. 4. 2013 do 23. 4. 2013, číslo nálepky R., ktoré ju oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak A. H. vstúpila do schengenského priestoru dňa 5. 4. 2013 cez hraničný prechod Slovenskej republiky s Ukrajinou Čop-Čierna nad Tisou, pričom v J. R.. E. sa vôbec neubytovala, ale odišla na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátila.

7. Dňa 21. 12. 2012 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode, doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky osobu S. H., nar. X. XX. XXXX v N., trvale bytom V., R. X-XXX, N., CD: U. XXXXXX, za účelom turistiky v meste F. s ubytovaním v P. F., ul. H.. C. XX, XXX XX F. v dobe od 2. 1. 2013 do 11. 1. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania R.Š. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX, kde na základe takto predložených dokladov mu bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 10 dní pobytu od 2. 1. 2013 do 26. 1. 2013, číslo nálepky R., ktoré ho oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak S. H. vstúpila do schengenského priestoru dňa 10. 1. 2013 v čase o 11:05:46 hod cez hraničný prechod Poľskej republiky s Ukrajinou Šehini, pričom do HS. F., N.. H.. C. XX, XXX XX F. vôbec nešla, ale odišla na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátila.

8. Dňa 4. 4. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky osobu A. Y., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom V. S., H., R. Č.. X, N., CD: U. XXXXXX, za účelom turistiky v V. Z. s ubytovaním v J. U., V. Z. Č.. XX, XXX XX Y. V. v dobe od 19. 4. 2013 do 21. 4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H.K. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania SJ. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX, kde na základe takto predložených dokladov mu bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 3 dni pobytu od 19. 4. 2013 do 6. 5. 2013, číslo nálepky R., ktoré ho oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak A. Y. vstúpil do schengenského priestoru dňa 19. 4. 2013 v čase o 02:46:19 hod cez hraničný prechod Slovenskej republiky s Ukrajinou Čierna nad Tisou - Čop, pričom do J. U. vôbec nešiel, ale odišiel na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátil.

9. Dňa 4. 4. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode, doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie J.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu Z. J., nar. X. X. XXXX Y. N.ine, trvale bytom V. S. K., N., CD: U. XXXXXX, za účelom turistiky v meste F. s ubytovaním v J. J. R..K..S., P. XXX/XX, R., v dobe od 19. 4. 2013 do 23. 4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., M. F. C. V. - V. V. so sídlom podnikania R. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXXX, Číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX a kde na základe takto predložených dokladov jej bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 4 dni pobytu od 19. 4. 2013 do 7. 5. 2013, číslo nálepky R., ktoré ju oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak Z. J. vstúpila do schengenského priestoru dňa 26. 4. 2013 leteckou

linkou z Lvova do Benátok, pričom do J. J. vôbec nešla a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátila.

10. Dňa 4. 4. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie D.-U. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre osobu R. X., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom Z. S., R., Z. XX/XX, N., CD: C. XXXXXX, za účelom turistiky v V. Z. s ubytovaním v J. U.X., V. Z. XX, XXX XX Y. V. v dobe od 19. 4. 2013 do 21. 4. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., M. F. C. V. - V. V. so sídlom podnikania R. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXX, číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX a kde na základe takto predložených dokladov mu bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 3 dni pobytu od 19. 4. 2013 do 6. 5. 2013, číslo nálepky R., ktoré ho oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, pričom následne dňa 21. 6. 2013 predložil na Generálnom konzuláte SR v Užhorode doposiaľ nezistený zástupca ukrajinskej cestovnej kancelárie Z. V. žiadosť o udelenie víza na území Slovenskej republiky pre tú istú osobu R. X., nar. XX. X. XXXX v N., trvale bytom Z. S., R., Z. XX/XX, N., CD: C. XXXXXX, za účelom turistiky v Slovenskej republike s ubytovaním v J. C., B.-J., XXX XX B. v dobe od 5. 7. 2013 do 9. 7. 2013, pri ktorej žiadosti okrem iných dokladov predložil aj ubytovací poukaz - voucher č. X., ktorý bol poskytnutý po predošlej vzájomnej dohode s obvinenými majiteľom C. V. a zodpovedným zástupcom A.. H. V., cestovnej kancelárie C. V. - V. V. so sídlom podnikania R. R., R. X. XXXX/XX, XXXXX J., A.: XXXXXXXX, Číslo živnostenského registra č. XXX-XXXXX a , kde na základe takto predložených dokladov mu bolo konzulom udelené vízum typu C na 1 vstup na 5 dni pobytu od 5. 7. 2013 do 24. 7. 2013, číslo nálepky R., ktoré ho oprávnilo k vstupu na územie Slovenskej republiky, avšak R. X. vstúpil do schengenského priestoru dňa 11. 7. 2013 cez hraničný prechod Poľskej republiky s Ukrajinou Šehini-Medyka, pričom sa v penziónoch deklarovaných v ubytovacích poukazov - voucherov vôbec neubytoval, ale odišiel na presne nezistené miesto v SR, alebo do iného štátu schengenského priestoru a v čase stanovenom v udelenom víze sa na Ukrajinu nevrátil, pretože uvedený skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, ktorý v neskoršie preložených dôvodoch odvolania rekapituluje obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku ako aj dôkazy vykonané pred prvostupňovým súdom. Z konkrétnych prepisov hovorov zabezpečených vykonaním odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky je nepochybne preukázaný minimálne nepriamy úmysel obžalovaných vo vzťahu k následku trestného činu v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, čo v konkrétnom prípade znamená, že všetci obžalovaní vedeli, že svojím konaním môžu spôsobiť daný následok žalovaných trestných činov a s jeho spôsobením boli aj uzročení. Súčasne špecifikuje prepisy odposluchov u jednotlivých obžalovaných ako aj obsah týchto prepisov, na podklade ktorých má za to, že trestná zodpovednosť ako aj subjektívna stránka súdeného zločinu bola u obžalovaných dostatočným spôsobom preukázaná. V kontexte uvedených prepisov hovorov potom nie je podstatné to, či obžalovaní vedeli konkrétne menovite o aké osoby, ktoré sa nedostavia na ubytovanie, sa jedná. V rozsahu, v akom prebiehala vzájomná spolupráca pri zabezpečovaní klientov, to ani reálne nebolo možné očakávať. Z prepisov ITP však je zrejmé, že obžalovaný Y. ale aj A.. V. komunikovali s osobami na Ukrajine, ktoré zabezpečovali ich klientov, aj o konkrétnych klientoch menovite a to vo vzťahu ku skutočnosti, či sa títo aj dostavia na územie SR a najmä obžalovaný Y. sa o toto zaujímal z dôvodu, aby vedel, ako má vykonať zápis do knihy ubytovaných. Súčasne poukazuje aj na prepisy odposluchov medzi obžalovanými Y. C. W., ktorí komunikujú o zapísaní osôb do knihy ubytovaných hostí, ktorí sa nedostavili do ubytovacieho zariadenia obž. Y.. Okresný súd aj napriek tomu, že uviedol prepisy ITP v odôvodnení svojho rozsudku, ich obsah nevzal do úvahy pri hodnotení dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a z tohto dôvodu sa nemožno stotožniť s jeho rozhodnutím. Záver o úmyselnej forme zavinenia pritom z uvedených dôkazov vyplýva. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby súd II. stupňa z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak z iných ako uvádzaných dôvodov.

Prvostupňový súd svoj záver o oslobodení obžalovaných spod obžaloby ustálil predovšetkým na tom, že v prípade trestnej činnosti, ktorá bola obžalovaným kladená za vinu, ide o trestnú činnosť, pri ktorej je potrebné mať jednoznačne preukázaný úmysel v zmysle § 15 Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním však neboli potvrdené žiadne také skutočnosti, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb svedčili o tom, že obžalovaní spoločným konaním v úmysle získať pre seba a iného finančnú výhodu organizovali nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie pre osoby ukrajinskej štátnej príslušnosti a zároveň svojím konaním dosiahli vydanie pravej verejnej listiny - víza, udelenej Slovenskou republikou ako štátu Európskej únie a schengenského priestoru na základe aj nepravdivých podkladov. Je nepochybné, že tak obžalovaná V. ako aj obžalovaný Y. na území Slovenskej republiky boli podnikateľskými subjektmi oprávnenými na podnikanie v oblasti cestovného ruchu (v prípade obžalovanej V. išlo o zodpovedného zástupcu cestovnej kancelárie), resp. v oblasti poskytovania ubytovacích služieb. Je nepochybné, že obžalovaní tak, ako akýkoľvek podnikateľský subjekt, sa snažili vykonávať svoje podnikanie spôsobom, na základe ktorého by dosiahli zisk. V danom prípade išlo teda o legálne podnikateľské subjekty oprávnené pôsobiť v rámci cestovného ruchu aj v spojení s poskytovaním služieb občanom iných krajín vrátane Ukrajiny. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že obžalovaní v rámci svojho podnikania vzájomne spolupracovali, keď na základe požiadavky cestovnej kancelárie V. V. zastúpenej či už samotným podnikateľom C. V., resp. zodpovedným zástupcom - obžalovanou H. V., obžalovaný H. Y. potvrdzoval možnosť poskytovania ubytovania v ubytovacom zariadení, ktoré prevádzkoval v konkrétnom období pre jednotlivé osoby z Ukrajiny. V rámci tohto podnikania cestovná kancelária V. V. mala uzavreté zmluvy o spolupráci so zahraničnými cestovnými kancelármi pôsobiacimi na Ukrajine, ktoré cestovné kancelárie zároveň boli akreditované na zastupiteľskom úrade Slovenskej republiky a ktoré boli oprávnené po splnení podmienok a predložení požadovaných podkladov, jedným z ktorých bolo aj potvrdenie ubytovania na území Slovenskej republiky - voucheru, ktorý vydávala cestovná kancelária V. V. a nie obžalovaný Y. (vo vzťahu k jednotlivým skutkom, ktoré sú predmetom obžaloby), predkladať žiadosti o víza pre jednotlivých žiadateľov, občanov Ukrajiny tak, ako sú označení obžalobou, ktoré víza pre jednotlivých žiadateľoch napokon boli aj vydané. V danom prípade z vykonaných dôkazov nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by potvrdzovala, že činnosť cestovnej kancelárie mala iba čisto formálny charakter a v danom prípade šlo iba o fiktívnu činnosť spojenú už s vopred danou vedomosťou o tom, že jednotliví žiadatelia o víza nemajú záujem o využitie činnosti cestovnej kancelárie V. V., ale ani o využitie ubytovacích služieb v ubytovacom zariadení obžalovaného Y., ktorý navyše ani nevedel, o akých menovite konkrétnych turistov sa bude jednať v čase, keď potvrdzoval zabezpečenie ubytovania v jeho ubytovacom zariadení. Až momentom zaslania fotokópie zoznamu prihlásených hostí, ktorí v tom čase mali už vydané víza, vrátane tzv. multivíz, obžalovaný dostal informáciu, kto, kedy a v akom počte by mal byť v jeho ubytovacom zariadení ubytovaný. Rovnako vo vzťahu k obž. Y. nebolo preukázané, aby tento v súvislosti s konkrétnymi skutkami, pre ktoré je voči nemu vedené trestné stíhanie, potvrdzoval zabezpečenie ubytovania vo svojom ubytovacom zariadení nad rámec prevádzkovej kapacity, pričom navyše pre prípad, ak by sa aj v konkrétnych termínoch dostavilo viac ubytovaných hostí, obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia disponoval ubytovacími miestami v partnerských ubytovacích zariadeniach, nachádzajúcich sa v tesnej blízkosti jeho penziónu. Je pravdou, že v danom prípade došlo k zneužitiu vydaných víz Slovenskou republikou pre jednotlivých občanov Ukrajiny na iný účel, než bol sledovaný účel zjednodušením vízovej politiky Slovenskej republiky za účelom turistiky. Nič to však nemení na tom, že na tomto zneužívaní víz sa podieľali obžalovaní organizovanou a vopred plánovanou činnosťou spôsobom tak, ako je im to kladené za vinu. Ani vedomosť o tom, že jednotliví občania Ukrajiny, ktorým boli vydané víza za účelom turistického ruchu na území Slovenskej republiky, sa do deklarováných ubytovacích zariadení vrátane ubytovacieho zariadenia obžalovaného Y. nedostavia, ešte nepreukazuje vinu obžalovaných, pretože takáto vedomosť na strane obžalovaných by musela byť preukázaná už v čase podávania žiadosti o víza zo strany nezisteného zástupcu zahraničných akreditovaných cestovných kancelárií, pričom vykonané dôkazy tieto skutočnosti nepotvrdzujú. Z vykonaných dôkazov iba vyplývajú tie skutočnosti, že obžalovaní v niektorých prípadoch dostávali informácie o tom, že jednotliví občania Ukrajiny sa do deklarováných ubytovacích zariadení nedostavia, čo však už reálne v procese po vydaní víz ovplyvniť nemohli. Je pravdou, že obžalovaní po získaní informácie, že jednotliví občania Ukrajiny sa do ubytovacích zariadení nedostavia, nepostupovali v súlade s právnym poriadkom SR, keď tieto skutočnosti neoznamovali orgánom hraničnej a cudzineckej polície, resp. obžalovaný Y. a po jeho pokyne aj obžalovaná W. deklarovali v knihe ubytovacích hostí občanov Ukrajiny aj napriek tomu, že fyzicky ubytovaní neboli, no takéto konanie nezakladá naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestných činov, pre ktoré bola na nich podaná obžaloba, ale takéto konanie by mohlo zakladať iba menej závažné protiprávne konanie, ktoré by mohlo byť posudzované ako priestupok. Vo vzťahu k získaným

finančným odmenám, ktorých rozsah nebol obžalobou nejako bližšie špecifikovaný, ale ktoré mali byť získané v súvislosti s deklarovаныmi službami v oblasti turistického ruchu, je potrebné doplniť, že tieto by zodpovedali prípadnej úhrade storno poplatkov, ktoré v tejto oblasti podnikania tak v minulosti, ale aj v súčasnosti sú bežné. Tak ako bolo vyššie konštatované, vo veci nebola preukázaná subjektívna stránka na strane páchatelov čo vo vzťahu k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá im je kladená za vinu, ktorá by bola daná v prípade vopred preukázanej vedomosti obžalovaných o tom, že k reálnemu využitiu ich poskytovaných služieb nedôjde a že ich deklarovanie je iba prostriedkom pre vydanie a následné zneužitie víz pre jednotlivých žiadateľov na iný účel, za čo potom obžalovaní mali získať finančné výhody z titulu fakturovaných a uhrádzaných služieb, keď žiaden dôkaz takúto vedomosť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb nepotvrduje. Aj zo samotného správania obžalovaných tak, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, je potrebné konštatovať, že títo sa zaujímali o to, či turisti sa dostavia na ubytovanie, resp. prejavovali záujem o to, aby títo aj reálne prišli. Takisto je potrebné doplniť, že v prípade podnikateľskej činnosti obžalovaných sa nejednalo v danom období iba o prípady, že osoby, ktorým boli vydané turistické víza, nevyužili ich služby, ale v prevažnej miere, či už služby cestovnej kancelárie alebo ubytovacie služby, boli aj reálne, vrátane osôb občanov Ukrajiny využívané.

Takto uvedené závery prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú však podľa názoru krajského súdu predčasné, pretože nemajú základ v riadnom objasnení všetkých pre posúdenie veci dôležitých okolností, pričom súd sa pri svojom rozhodovaní opiera aj o dôkazy, ktoré neboli vykonané v konaní pred súdom zákonným spôsobom.

V prieskumnom konaní odvolací súd totiž zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.10.2016, počas výsluchu svedka A. H. L., H. umožnil, aby obhajca obžalovanej H. W., E.. R., opustil pojednávaciu miestnosť, pričom pokračoval vo vykonávaní dôkazov (prehratie odposluchov) aj bez účasti tohto obhajcu. Uvedená situácia sa zopakovala aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.5.2017 (viď čl. 2733), kedy okresný súd dovolil obhajcovi E.. R. ospravedlniť jeho ďalšiu neúčast' na hlavnom pojednávaní a následne vypočul už bez prítomnosti tohto obhajcu svedkov Z. Y. C. E. F.. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.11.2017 prvostupňový súd zase vykonával listinné dôkazy bez účasti tohto obhajcu po jeho súhlase s konaním v jeho neprítomnosti (čl. 2795 a nasl.) Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 14.02.2018 taktiež opakovane umožnil obhajcovi E.. R. pri prehrávaní záznamov telekomunikačnej prevádzky opustiť pojednávaciu miestnosť, pričom aj napriek tomu pokračoval vo vykonávaní týchto dôkazov (čl. 2810 a nasl.)

Podľa § 252 ods. 4 Tr. poriadku, v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu. Ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí.

Krajský súd v tomto smere konštatuje, že všetky vyššie uvedené hlavné pojednávania boli vykonávané v neprítomnosti obž. H. W., ktorá svoju neúčast' opakovane ospravedlňovala a žiadala o konanie v jej neprítomnosti (napr. čl. 2625, 2729). V žiadnej ale z týchto žiadostí nebolo uvedené, aby táto obžalovaná súhlasila s vykonaním hlavného pojednávania bez prítomnosti jej obhajcu, a keďže nebola prítomna na nich, takýto súhlas ani nemohla dať. Taktiež uvedený obhajca substitučne nesplnomocnil iného prítomného obhajcu, aby ho v ďalšom konaní zastupoval. Prvostupňový súd napriek tomu vyhovel žiadostiam obhajcu E.. R., aby sa v ďalšom súdnom konaní pokračovalo bez jeho účasti.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia Tr. poriadku, hlavné pojednávanie možno vykonať, len ak je obhajca (alebo náhradný obhajca) prítomný. To platí pre prípady povinnej obhajoby bezvýnimčne, ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno hlavné pojednávanie vykonať aj vtedy, ak s jeho vykonaním bez prítomnosti obhajcu obžalovaný súhlasí (§ 252 ods. 4 Tr. por.). /prim. Stanoviská a rozhodnutia vo veciach trestných Zbierka stanovísk NS a súdov SR 3/2014/

V preskúmvanej veci obžalovaná H. W. neudelila súhlas s vykonaním hore uvedených hlavných pojednávanií bez prítomnosti zvoleného obhajcu. Okresný súd však vykonával dokazovanie aj napriek neúčasti tohto obhajcu, pričom akceptoval žiadosti obhajcu o konanie v jeho neprítomnosti. Tým porušil zákonný zákaz, respektíve podmienku vykonania hlavného pojednávania vyplývajúcu z § 252 ods. 4 Tr. por. Uvedený nesúlad so zákonom procesne diskvalifikuje ďalšie konanie a meritórne rozhodnutie okresného súdu.

V prejednávanej veci teda podstatnou chybou konania je, že prvostupňový súd ustálil časť skutkových zistení na základe dôkazov, ktoré nevykonal spôsobom predpísaným Trestným poriadkom, a teda

nepostupoval v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd sa nezaoberal ich hodnotením v rámci posudzovania preukázania žalovaných skutkových okolností.

S poukázaním na vyššie rozvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že v danom štádiu konania sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení v napadnutom rozsudku, ktoré sa týkajú obžalovaných, a preto zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Povinnosťou okresného súdu bude preto procesným spôsobom uskutočniť dôkazy (viď vyššie uvedené), ktoré boli vykonané v neprítomnosti obhajcu E.. R.. Až po vykonaní dokazovania v naznačenom smere, resp. po doplnení ďalších dôkazov, potreba ktorých vyvstane v priebehu konania, bude možné, podľa názoru odvolacieho súdu, ustáliť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie a tento následne aj právne posúdiť a to aj z pohľadu, či konanie obžalovaných naplnilo alebo nenaplnilo obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov.

Prvostupňový súd v zmysle ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. poriadku je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí krajský súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, vykonanie ktorých odvolací súd nariadil.

Vo vzťahu k dôvodom odvolania prokurátora krajský súd konštatuje, že sa nimi nemohol bližšie zaoberať práve z dôvodu, že časť dôkazov, o ktoré opiera svoje rozhodnutie okresný súd, nebola vykonaná procesným spôsobom, čím vznikli pochybnosti o správnosti jeho záverov. Nemožno ale ponechať bez povšimnutia, že časť odposluchov (čl. 1380, 1397, 1447, 1465), o ktoré opiera svoje odvolanie prokurátor a ktoré podľa jeho názoru dokazujú zavinenie obžalovaných, nebola oboznámená v konaní pred súdom a to aj napriek tomu, že prokurátor ako procesná strana sa ich vykonania v konaní pred prvostupňovým súdom ani v jeho návrhu na doplnenie dokazovania (čl. 2802) nedomáhal, a preto by nebolo možné na nich ani pri preskúmaní napadnutého rozsudku prihliadať, pretože by to bolo v rozpore so zásadou bezprostrednosti a ústnosti. Ak má strana obžaloby za to, že tieto záznamy telekomunikačnej prevádzky sú pre posúdenie skutkového stavu veci podstatnými, bude nevyhnuté sa ich vykonania v konaní pred okresným súdom domáhať.

Z týchto dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako dôvodné a postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.